

משה בן שאול : שיר

לנו אותו בשר
ואולי גם דמך יודע
דמדומי עורקי
בהתאריך הסוד
על שמי שוקניך.

עב לבנה רוחסת בין איניך.
הנשיקות
סוגרות עלינו בשלשלת אשנה.

מתי הגית לאחרונה
מתי הגעת.
עם כל שצה מתה
? שר ממך הצל.
אנחנו משחלים בקוף-המחט העצל
בה יתפר לבנו.

חלומך נח על שסמי בגביעי תודה.
הלילה צחור.
אנכי
כרגלי חסידה.

